

[Arbejdsministeren.]

en hurtig behandling af lovforslaget, således at en ny lov om arbejdsmiljø kan træde i kraft den 1. januar 1977. En forudsætning for ikrafttræden på dette tidspunkt vil være vedtagelse i denne samling.

Handelsministeren (Nyboe Andersen):

Herved har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed*.

Lovforslaget blev fremsat i begyndelsen af forrige folketingssamling. Forslaget kom til 1. behandling og blev henvist til folketingets erhvervsudvalg, men det blev ikke færdigbehandlet, inden folketingsvalget blev udskrevet.

Forslaget er med enkelte redaktionelle ændringer identisk med det oprindelige forslag. Ikrafttrædelsestidspunktet er dog udsat til den 1. oktober 1975 af hensyn til de omfattende forberedelser, som lovens gennemførelse kræver.

Både under 1. behandling i folketinget den 14. november 1974 og under behandlingen i erhvervsudvalget udvistes ganske naturligt stor interesse for de små gensidige forsikringsselskabers problemer, specielt med hensyn til de kapitalkrav, der vil blive stillet til disse selskaber. Idet jeg tillige kan henviser til mine udtalelser ved 1. behandling i tingets første samling, vil jeg gerne fremkomme med følgende supplerende bemærkninger:

Lovforslaget er udarbejdet for at gennemføre det af Rådet for De europæiske Fællesskaber den 24. juli 1973 vedtagne direktiv om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte skadesforsikringsvirksomhed. Det er derfor først og fremmest de selskaber, der omfattes af direktivet, som de foreslåede nye bestemmelser, herunder kapitalbestemmelserne, omfatter.

Hovedreglerne om den kapital, der skal være til stede i forsikringsselskabet, og som i lovforslaget benævnes basiskapitalen, tager som hidtil sigte på at beskytte forsikringstagerne. Disse regler må være fælles for alle forsikringsselskaber, herunder de gensidige selskaber, hvoraf de mindre er undtaget fra direktivets bestemmelser. Således er reglerne også i dag, og der sker ikke nogen ændring i dette principielle udgangspunkt.

Dette har imidlertid ført til den antagelse at lovforslaget ville betyde indførelse af administrative bestemmelser, som ville stille ganske de samme krav til de gensidige selskaber, der ikke falder ind under direktivets bestemmelser, som til forsikringsselskaber i almindelighed. Dette har ikke været tanken. De administrative bestemmelser og praksis vedrørende de mindre gensidige selskaber, som ikke omfattes af direktivet, skal udformes helt under hensyntagen til de danske forhold, og dette har navnlig betydning med hensyn til den mindstekapital, der kræves i direktivet, men som ikke altid behøves for disse gensidige selskabers vedkommende. Direktivet indeholder desuden visse almindelige, lempende regler for de gensidige selskaber, og disse vil også komme de selskaber til gode, som ikke omfattes af direktivet.

Bestemmelsen i § 25, stk. 5, om, at handelsministeren ved generelle forskrifter kan bestemme, at egenkapitalens mindstebeløb i særlige tilfælde kan nedsættes, tager især sigte på de mindre gensidige selskaber, der ikke omfattes af skadesforsikringsdirektivet, idet denne regel åbner muligheden for, at disse selskabers egenkapital som hidtil kan fastsættes under hensyntagen til deres særlige forhold.

I forhold til det oprindelige lovforslag er denne regel ændret for at understrege sammenhængen med de regler i direktivet, som tillader afgivelser.

Det må dog understreges, at man ikke ved anvendelsen af disse regler må tabe lovens baggrund af syne. Denne er som hidtil at sikre forsikringstagerne og de sikrede, således at selskaberne til enhver tid er i stand til at opfylde deres forpligtelser.

For så vidt angår lovforslagets begrundelse og indhold i øvrigt kan jeg ganske henholde mig til det, som blev anført ved den første fremsættelse, jfr. Folketingstidende 1974-75, sp. 910, og jeg fremsætter hermed lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Endvidere tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af næringsloven*.

Forslaget, der udskyder næringsbrevsordningens afløsning af en anmeldelsespligt for næringerne som handlende, håndværker og industridrivende samt som speditør og vogn-

[Handelsministeren.]

mand til den 1. januar 1976, blev fremsat i efteråret 1974 og var til 1. behandling den 14. november 1974, hvor det blev positivt modtaget af alle partiers ordførere. Forslaget blev henvist til erhvervsudvalget, men nåede ikke at blive færdigbehandlet, inden folketingsvalget blev udskrevet.

Forslaget, der bortset fra ikrafttrædelsestidspunktet er identisk med det oprindelige forslag, må ses i forbindelse med det lovforslag til oprettelse af et centralt erhvervsregister, der ligeledes fremsattes i efteråret 1974, og som nu vil blive genfremsat, da heller ikke dette forslag blev færdigbehandlet inden valgets udskrivning.

Idet jeg i øvrigt henviser til de til lovforslaget knyttede bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Endelig skal jeg tillade mig for det høje folketing at genfremsætte *forslag til lov om ændring af lov om skibsregistrering*.

Forslaget fremsattes den 23. oktober 1974 og genfremsættes uændret.

Idet jeg tillader mig at henvise til bemærkningerne ved fremsættelsen og udtaleelserne ved forslaget første behandling, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Jacob Sørensen):

Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om indfødsrets meddelelse*. Forslaget, som omfatter 537 personer, er fuldstændig identisk med det forslag, som jeg forelagde for folketinget den 27. november 1974, og som efter at have været til 1. behandling blev henvist til udvalget vedrørende lov om indfødsrets meddelelse. Dette udvalg afgav den 5. december 1974 betænkning over lovforslaget og indstillede forslaget til uændret vedtagelse. Under henvisning til foranstående skal jeg anbefale forslaget til folketingets velvillige behandling og hurtigst mulige vedtagelse.

Det er min hensigt senere i folketingsåret

at fremsætte forslag om meddelelse af dansk indfødsret til yderligere et antal personer.

Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om lægemidler*.

Det forslag, som fremsættes, er, bortset fra en ajourføring af bemærkningerne og en ændring af ikrafttrædelsesdatoen til 1. januar 1976, ganske svarende til det lovforslag, som jeg fremsatte for tinget den 7. februar og den 16. oktober 1974.

Det kan vel være hensigtsmæssigt igen, ganske kort, at ridse forudsætningerne for lovforslaget op.

Det foreliggende lovforslag svarer i det store og hele til det lovudkast, som indeholdes i apotekerlovudvalgets betænkning om lægemidler.

Lægemiddelreglernes udformning har stor betydning for samhandelen med lægemidler landene imellem og særligt for Danmark, der har en stor eksport på dette område. På internationalt plan har man da også beskæftiget sig med en koordinering af de nationale regler.

Efter forslag fra Nordisk Råd afgav „Nordisk Lægemiddelkomité“ i 1968 betænkning om „Nordisk samarbejde om lægemidler“, og apotekerlovudvalget fik særligt til opgave at overveje de forslag og indstillinger, der her var fremkommet.

Den nordiske betænkning har i vidt omfang dannet grundlag for apotekerlovudvalgets arbejde og dermed for lovforslaget. Hertil kommer, at Danmarks indtræden i EF nødvendiggør en vis tilpasning af de danske lægemiddelregler til gældende EF-regler på området. Disse regler indeholdes i et direktiv, der er optrykt som bilag 3 til lovforslaget. Supplerende direktivforslag, som nu er på forhandlingsstadiet, vil kunne forenes med lovforslaget.

Blandt hovedpunkterne i forslaget kan jeg nævne, at der sker en afgrænsning af lægemiddelområdet, der er væsentlig mere fleksibel end gældende lovs definition af lægemidler. Indenrigsministeren kan således — som jeg senere skal komme nærmere ind